

Toni Häkkinen

Organisaation perehdytysvideo

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Insinööri (AMK)

Mediatekniikan koulutusohjelma

Insinööriytyö

13.5.2015

Tekijä Otsikko	Toni Häkkinen Organisaation perehdytysvideo
Sivumäärä Aika	27 sivua + 1 liite 13.5.2015
Tutkinto	Insinööri (AMK)
Koulutusohjelma	Mediatekniikka
Suuntautumisvaihtoehto	Digitaalinen media
Ohjaaja	Yliopettaja Erkki Rämö
<p>Insinööriytyön tavoitteena oli suunnitella ja tuottaa perehdytysvideo suomalaiselle organisaatiolle. Työn tarkoituksena oli luoda uusi ja helposti lähestyttävä tapa perehdyttää uusia työntekijöitä organisaation eri toimialoille. Lisäksi tavoitteena oli luoda uutta monikielistä markkinointimateriaalia, joka kertoo monipuolisesti organisaation eri toimialoista ja luo positiivista mielikuvaa. Kyseessä oli Metropolia Ammattikorkeakoulun opiskelijoiden projekti yhteistyössä Espoon sivistystoimen kanssa, ja insinööriytyön osuus oli vastata koko video-projektin teknisestä toteutuksesta. Teknisen työryhmän muodostivat kaksi Metropolia Ammattikorkeakoulun mediatekniikan opiskelijaa.</p> <p>Työssä perehdyttiin videotuotannon eri tuotantovaiheisiin: esituotantoon, kuvausvaiheeseen ja jälkituotantoon. Lisäksi vertailtiin pienen videotuotannon ja suuren videotuotannon eroja tuotantorakenteessa ja toimintaprosesseissa. Työssä havaittiin esituotannon olevan videotuotannon tärkein työvaihe, joka ratkaisee tuotannon etenemisen sujuvuuden. Huono esityö tekee muista tuotantovaiheista työläämpiä ja pahimmillaan johtaa projektin myöhästymiseen. Hyvän esityön ansiosta muut tuotantovaiheet sujuvat aikataulun mukaisesti. Tehdyn esityön määrän huomattiin korreloivan yleisesti myös valmiin tuotteen laadun kanssa.</p> <p>Insinööriytyön tuloksena saatiin 10 minuuttia pitkä videotuote, joka mahdollistaa asiakkaalle uuden kanavan houkutella uusia työntekijöitä asiakkaan toimialoille. Videon monikielisyys mahdollistaa markkinoinnille myös entistä laajemman kohdeyleisön. Videotuotannon aikana tekninen työryhmä oppi paljon videotuotannon eri työvaiheista sekä projektinhallinnasta. Asiakas hyväksyi työn tuloksen, ja videotallenne luovutettiin asiakkaalle.</p>	
Avainsanat	videotuotanto, perehdytysvideo, projektinhallinta

Author Title	Toni Häkkinen Induction video for an organization
Number of Pages Date	27 pages + 1 appendice 13 May 2015
Degree	Bachelor of Engineering
Degree Programme	Media Technology
Specialisation option	Digital Media
Instructor	Erkki Rämö, Principal Lecturer
<p>The purpose of this final year project was to design and produce an induction video for a Finnish organization. The objective was to create a new and easy way to induct new employees into the organization's different industries. Another objective was to produce new multilingual promotion material that tells about the organization's versatile industries and creates a positive image. The thesis was written in a project carried out together with students of Metropolia University of Applied Sciences in co-operation with the Education and Cultural Services of Espoo, where the student group was responsible for the technical production of the video.</p> <p>For the thesis, a study was conducted on the different phases of the video production: the pre-production, the shooting and the post-production. Also the production structure and working processes between a big video production and a small one were compared. The pre-production was found to be the most important part that determines the fluency of the rest of the production. A bad production plan makes the rest of the production more difficult and can ultimately lead to delaying the project. A good production plan makes the rest of the production run smoothly according to the timetable. The amount of work used for the planning usually matches with the quality of the end result of the project.</p> <p>As a result of this project, a 10 minute long video was produced that offers the customer a new channel to lure new employees into their industries. The multilingual video provides an access to a larger audience for promotional use. The video also works as a valuable resource in the organization's internal business. The set goals for the project were achieved and the customer was highly satisfied with the final product, which was handed over to the customer at the end of the project.</p>	
Keywords	video production, induction video, project management

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Perehdytysvideoprojektin tuotanto	1
2.1	Videotuotannon esituotanto ja suunnittelu	1
2.2	Videomateriaalien kuvaaminen	2
3	Perehdytysvideoprojektin jälkituotanto	9
3.1	Editointi	9
3.2	Julkaisumuoto	13
3.3	Tekstitykset	16
4	Videoprojektin tuottaminen	18
4.1	Esituotanto	18
4.2	Kuvaukset	20
4.3	Jälkityö	23
5	Yhteenveto	24
	Lähteet	26
	Liitteet	
	Liite 1. Käsikirjoitus	

1 Johdanto

Insinööriyön tavoitteena on toteuttaa Espoon sivistystoimelle perehdytysvideo sen toiminnasta. Julkaisu antaa sivistystoimelle paremmat markkinointimahdollisuudet, näkyvyyttä sekä uuden ja visuaalisemman tavan perehdyttää uusia työntekijöitä eri työaloille. Video tulee asiakkaan sisäiseen käyttöön. Video tekstitetään kahdella kielellä: ruotsiksi ja englanniksi. Työn lopullinen julkaisumuoto on digitaalinen videotallenne.

Insinööriyöraportissa käydään läpi videon koko tuotantoprosessi esituotannosta julkaisuun. Tuotannon läpikäynnissä keskitytään pääasiassa videotuotannon tekniseen puoleen ja projektinhallintaan. Lisäksi pohditaan jokaisen tuotantovaiheen toteutusta ja sitä, miten kukin vaikuttaa videon lopulliseen ulkoasuun. Lisäksi mietitään suurten videotuotantojen toteutustapoja ja niiden eroja pienempiin videotuotantoihin verrattuna sekä miten ne vaikuttavat tuotantovaiheeseen ja lopputulokseen.

Tuotantoryhmänä toimii pääasiassa kaksi mediatekniikan opiskelijaa ja asiakkaan puolelta kaksi edustajaa. Asiakas vastaa videon käsikirjoituksesta, sisällöntuotannosta ja kuvauspaikkojen järjestämisestä. Opiskelijaryhmä muodostaa teknisen työryhmän, joka hoitaa kuvauksen, äänityksen, leikkauksen ja julkaisemisen. Itse toimin projektissa tuottajana, eli osallistun jokaiseen työvaiheeseen ja pidän huolta siitä, että video etenee aikataulun mukaan ja vastaa asiakkaan määrittelemiä vaatimuksia.

2 Perehdytysvideoprojektin tuotanto

2.1 Videotuotannon esituotanto ja suunnittelu

Espoon sivistystoimen perehdytysvideo -projekti käynnistyi syyskuun 2013 lopulla aloituspalaverilla, jossa koko työryhmä tapasi ensimmäistä kertaa asiakkaan. Asiakas-edustajina toimivat läpi projektin Espoon sivistystoimen viestintäpäällikkö Heli Holm ja erityissuunnittelija Tanja Rontu-Hokkanen. Ensimmäisessä tapaamisessa käytiin läpi ja sovittiin projektin tavoite, työnjako ja aikataulu. Varsinainen työ on noin viisiminuuttinen esittelyvideo Espoon sivistystoimen eri osastojen palveluista, joissa sillä on työntekijöitä. Työnjako sovittiin niin, että asiakas hoitaa käsikirjoituksen ja kuvauspaikkojen järjestämisen, ja opiskelijaryhmä on vastuussa teknisestä toteutuksesta kuvauksineen ja

jälkikäsitellyineen. Projektin toivottiin olevan valmis viimeistään vuoden 2014 tammi-kuun aikana. Tässä vaiheessa ei ollut vielä videon käsikirjoitusta olemassa tai yhtäkään sovittua kuvauspaikkaa, joten jäätin teknisen työryhmän kanssa odottelemaan niiden valmistumista.

Lokakuun alkupuolella järjestettiin toinen projektipalaveri. Asiakas oli tähän mennessä saanut kirjoitettua videolle synopsiksen, jossa oli karkeasti määriteltynä, mitä videolta halutaan. Videon tulisi sisältää laaja-alainen katsaus Espoon sivistystoimen toimintakenttään ja sen pääkohtiin, joita ovat päivähoito, koulut, kulttuuri, liikunta, kirjasto sekä vanhus- ja nuorisotoimet. Sisällön tulisi olla asiapitoinen, mutta sisältää myös tunnetta. Kuvallinen kerronta saisi siis olla pääosin asiapitoista, mutta sitä voisi värittää vauhdikkailla kuvilla ja iloisilla äänillä. Videon tulisi lisäksi välittää positiivista mielikuvaa Espoon sivistystoimen toiminnasta ja korostaa toimialan monimuotoisuutta ja asiakaslähtöisyyttä.

Synopsiksen valmistuttua päästiin suunnittelemaan varsinaista käsikirjoitusta. Pian päädyttiin ideaan, jossa käsikirjoituksen pohjana käytetään Espoon tarina -nimistä kertomusta, joka kuvaa Espoon kaupungin ja sivistystoimen historiaa sekä nykyistä toimintastrategiaa. Kertomuksesta tehtäisiin käsikirjoitusta varten muokattu versio, jonka videolla tulisi puhumaan Espoon sivistystoimen johtaja Sampo Suihko. Kuvattu puhe toimii videon tarinallisena ja kuvallisena runkona. Tämän lisäksi tekninen työryhmä kävisi kuvaamassa tekstissä mainittuja ja asiakkaan varaamia kohteita, joista saaduilla materiaaleilla rikastutetaan videon taustalla puhuttua tarinaa ja saadaan sisällytettyä varsinaista kuvakerrontaa puheen oheen. Tähän mennessä oli saatu sovittua myös ensimmäinen kuvauspäivä, joten oli aika aloittaa kuvaukset.

2.2 Videomateriaalin kuvaaminen

Alkuperäissuunnitelman mukaan videon pääasiallinen kuvamateriaali koostuisi Espoon sivistystoimen johtajan kuvatusta puheesta, jonka päälle leikattaisiin lyhyitä kuvituskuvia eri alojen työpaikoista kuvatuista materiaaleista. Työryhmän keskusteltua päätettiin projekti toteuttaa yksikameratuotantona. Tämä koettiin käytännössä ainoaksi vaihtoehdoksi projektiryhmän pienen koon takia. Lisäksi kuvauspaikat tulisivat olemaan työryhmälle tuntemattomia paikkoja ja tiloja, ja niissä tapahtuva toiminta selviäisi aina vasta paikan päällä, joten yhdellä kameralla kuvaaminen mahdollistaisi kohteiden nopeam-

man kuvallisen haltuunoton. Koska kuvauspaikkojen määrä kasvoi yli kymmeneen kohteeseen, olisi usealla kameralla todennäköisesti myös hukuttu materiaalitilvaan, sillä projektin tavoitteena oli vain viisiminuuttinen video ja kuvausmateriaalin alkuperäinen tarkoitus oli pelkästään tukea puheen rakennetta nopeina kuvituskuvina.

Kuvauskameraksi valittiin Panasonic DMC-GH3 -järjestelmäkamera. Video kuvattiin kameran sallimalla 1080/50p-laadulla, eli kamera tallentaa 1920 x 1080 pikselin resoluution täyskuvia 50 ruudun sekuntivauhdilla [1]. Jokainen tallennettu ruutu sisältää siis 2 073 600 pikseliä dataa, ja korkea 50 ruudun sekuntivauhti pitää videokuvan sulavana. Korkea laatu johtaa suuriin tiedostokokoihin ja vaatii jälkikäsitellyssä editointikoneelta hyvää suorituskykyä, mutta videon lyhyiden ja aikaisempien editointikokemusten perusteella haluttiin panostaa korkeaan kuvalliseen laatuun. Mikrofoniksi valittiin kameraan liitettävä Rode Stereo VideoMic Pro -mikrofoni, jolla tallennettaisiin kuvauspaikkojen tilääniä, joita voitaisiin käyttää leikkausvaiheessa tehokeinona. Lisäksi käyttöön valittiin Cartoni H102 HiDV2 -kamerajalusta, jotta kuvauspaikoilta saatu kuvausjälki olisi mahdollisimman vakaata panorointeiseen ja tiltauksineen. Kaikki tarvittava kaluston saatiin lainaksi Metropolia Ammattikorkeakoulun Leppävaaran yksiköstä.

Ensimmäinen kuvauskohde oli Oittaaalla järjestetty ulkoilupäivä. Tapahtuman kohteyleisönä olivat kehitysvammaiset nuoret, joille oli järjestetty liikunnallisia aktiviteetteja, kuten keppijumppaa ja sisäcurlingia. Kuvauksellisia haasteita loi alueen tasainen maasto. Laajoja ihmismassoja on vaikea kuvata, mikäli kuvauskohteesta ei löydy kuvauspistettä korkeampia kohtia ja kameraa ei saada reilusti ihmisen katsetason yläpuolelle. Tällöin ihmisryhmästä näkyvät vain reunimmaisiet henkilöt, mikä ei välitä hyvin ihmispaljouden määrää eikä muutenkaan näytä hyvältä kuvassa. Kohteessa kuvattiin käyttäen jalustan korkeinta mahdollista asetusta. Toiseksi haasteeksi muodostui kuvauspaikalla vallitseva syksyinen harmaa sää. Suomalainen syysmaisema näyttää kuvissa aina hieman ankealta ja masentavalta, mikä ei ollut hyvä ajatellen videon positiivisia tarkoituspieriä. Kuvauskohteen kalpealle harmaudelle saatiin kuitenkin hyvää kontrastia nuorten värikkäiden sadeasujen, rennon musiikin ja aktiivisen osallistumisen ansiosta. Kohteesta saatiin tallennettua värikkäitä yleiskuvia, liikunnallisia lähikuvia ja iloista tunnelmaa ja yhdessäoloa, kuten asiakas oli toivonutkin.

Toisena kuvauskohteena oli Entressen kirjasto Espoon keskuksessa. Kuvausryhmän oli määrä kuvata kyseiselle päivälle järjestettyä Luetaan yhdessä -ryhmää, jossa maahanmuuttajanaiset opettelevat suomen kieltä yhdessä opettajan johdolla. Kuvauksia

vaikeutti kuitenkin suuresti muutama ryhmään osallistunut henkilö, jotka kielsivät itsensä kuvaamisen. Tämän takia ryhmästä saatu materiaali rajoittui luokkahuoneen ulkopuolella tapahtuvien pienryhmäharjoitusten kuvaamiseen. Kuvauspaikalla päätettiin vaihtaa kuvallinen pääpaino kirjastopalveluiden kuvaamiseen. Paikalta saatiin hyvää yleiskuvaa kirjaston tiloista, paikalla olevista asiakkaista ja henkilökunnasta. Lisäksi saatiin spontaani lyhyt haastattelu yhdeltä kirjaston asiakkaalta, jonka positiivisten sanojen tiedettiin jo tässä vaiheessa päätyvän lopulliseen videoon.

Toisena kuvauspäivänä suunnattiin vielä Entresse-kirjaston jälkeen Espoon Lintuvaaraan. Siellä kolmantena kuvauskohteena oli Espoon työväenopiston kudonta-asema, johon ikäihmiset voivat tulla vapaasti kutomaan vapaa-ajallaan kaupungin tarjoamilla kangaspuilla. Kudonta-asemalla oli määrä kuvata kutovia vanhuksia ja saada videoon materiaalia, joka korostaa sivistystoimen huolenpitoa ikäihmisistä. Kuvauspaikka osoitautui kuitenkin hieman hankalaksi. Tila oli ahdas ja paikalla olevia harrastajia oli vain kolme. Kuvausryhmä joutui tyytymään siis varsin läheltä otettuihin kuviin ja suppeisiin kuvakulmiin. Paikalla olleet harrastajat olivat onneksi mukavia ja osasivat käyttäytyä luonnollisesti kameran kuvatessa vieressä, joten heistä saatiin käyttökelpoista ja autenttista materiaalia työn touhussa.

Neljäs kuvauskohteemme oli Vanttilan päiväkotit Espoossa. Päiväkodissa oli tarkoitus kuvata lasten arkea ja erilaisia aktiviteetteja päiväkotipäivän aikana. Työryhmä kuvasi eri-ikäisiä lapsia leikkimässä, piirtämässä, puuhastelemassa pihalla pihatunnin aikana ja pelaamassa sählyä liikuntatunnin aikana. Lapsia oli helppo kuvata heidän uppoutuessaan leikkeihin ja unohtaessaan paikalla olevan kameraryhmän. Varsinkin liikuntatunnista saatiin tallennettua vauhdikasta kuvamateriaalia ja iloista äänimaailmaa sählymailojen kalahtelusta ja maalista seuranneista ilonhuudahduksista. Lisäksi kuvattiin haastattelu kahden päiväkotilapsen kanssa, jotka kertoivat puuhasteluistaan ja leikeistään päiväkodin arjessa. Kuvausryhmä haastatteli myös kokenutta hoitajaa, joka kertoi työtehtävistään ja viihtyvyydestään työpaikalla.

Viides kuvauspaikka oli Espoon kaupungin museo. Kuvaushetkellä museossa oli meillä Tuhat tarinaa Espoosta -niminen näyttely, joka kertoo Espoon historiasta ja siitä, kuinka pienkylästä muodostui suurkaupunki. Näyttely nivoutui hyvin yhteen käsikirjoitus pohjaksi suunnitellun Espoon tarinan kanssa. Museo oli kuvaushetkellä tyhjä, joten kuvausryhmä sai kuvata näyttelyä rauhassa oppaan kertoessa näyttelyn eri osista enemmän. Näyttelystä tallentui hyviä kuvituskuvia menneen ajan Espoosta ja sen

ajan ominaisista tekijöistä, kuten arkkitehtuurista, vaatetuksesta ja monikielisydestä. Työryhmä kuvasi myös asiakkaan haluamaa mammutinhammasta, joka muinoin löydettiin Espoon rajojen sisäältä ja jota pidetään tunnetuimpana reliikkinä sen syntymisen ajalta. Lisäksi saatiin loistava haastattelu oppaana toimineelta museolehtori Sanna Valoranta-Saltikoffilta.

Kuudes kuvauskohde sijaitsi myös Espoon Tapiolassa. Kuvausryhmä laskeutui keskustan alla sijaitsevaan pommisuojaan, mihin on rakennettu urheiluhalleja monia kamppailu- ja ammuntilajeja varten. Niiden ohessa toimii myös Espoon Rullalautailijat ry:n ylläpitämä skeittihalli, joka oli sovittu kuvauspaikka. Kohteen tarkoituksena oli saada videolle materiaalia korostamaan aktiivisten nuorten toimintaa monipuolisia aktiviteetteja tarjoavassa Espoossa. Haasteeksi paikalla osoittautui jälleen läsnäolevien skeittaajien vähäinen määrä. Asiakkaan toiveena oli saada vauhdikasta kuvaa lähes täynnä kuhi-sevasta skeittihallista, mikä korostaisi nuoren yhdessäoloa ja viihtyvyyttä. Paikalle saavuttua läsnä oli kuitenkin vain yksi yhdistyksen jäsen. Aluksi siis jouduttiin tyytymään kuvaamaan käytännössä tyhjää hallia, josta saadun materiaalin tiedettiin jo kuvausvaiheessa olevan melko käyttökelvotonta alkuperäisiä tarkoituspäriä ajatellen. Onneksi myöhemmin paikalle saapui kuitenkin muutama skeittaava nuori lisää, ja varsinaisia suoritteita päästiin kuvaamaan. Nuoret olivat varsin yhteistyöhaluisia ja tottuneita kameroihin omien kuvausprojektien tiimoilta. Heistä saatiin varsin näyttävää ja vauhdikasta materiaalia, joskin kuvatessa jouduttiin tyytymään melko läheltä kuvattuihin kuvakokoihin, jottei aution hallin muuten kolkko tunnelma välittyisi videolle.

Seitsemäs kuvauspaikka oli Koulumestarin koulu Espoon Muuralassa. Kyseessä on ala-aste, jossa käytetään paljon moderneja innovatiivisia oppimismetodeja. Tavoitteena oli saada talteen kuvaa, joka tuo esiin Espoon kehittymistä ja korkealaatuista koulutusta. Kuvausryhmä pääsi kuvaamaan muutamaa oppituntia, joissa opetusmenetelmät tulivat hyvin esille. Kemian tunnilla opettaja kirjoitti taululle kemian termejä, joiden määritelmiä oppilaiden tuli etsiä internetistä koulun tarjoamilla älypuhelimilla. Vastaukset oppilaat lähettivät puhelimissa olevilla sovelluksilla pilvipalveluun, ja ne näkyivät opettajan taululle heijastamassa kuvassa ja käytiin kootusti läpi yhdessä. Lisäksi kuvattiin viidesluokkalaisten tutoroppilaiden viestintätuntia. Tunnilla oppilaat opettelivat tablettitietokoneiden käyttöä opettajan johdolla kuvaten videoita ja editoiden niitä. Tämä oli osa Finnable 2020 -projektia, jossa jokaiselle koulun ensimmäisellä luokalla olevalle luovutetaan henkilökohtainen tablettitietokone opintojen tueksi. Viidesluokkalaiset tutoroppilaat tulisivat nimensä mukaisesti toimimaan ensimmäisellä luokalla olevien kummihen-

kilöinä auttaen laitteiden käyttöönotossa niitä luovutettaessa. [2.] Tämän lisäksi kuvattiin toisella luokalla olevien aamunavausta ja yleiskuvaa koulun vilkkailta käytäviltä.

Kahdeksan kuvaukset olivat sivistystoimen johtajan Sampo Suihkon puheen kuvaukset. Tämä tapahtui Espoon valtuustalolla Espoon keskuksessa. Kuvauksia varten oli varattu neuvotteluhuone, jonne siirrettiin asiakkaan toiveesta valtuustalon aulassa sijaitseva Espoon kartta. Puhe kuvattiin toimialajohtajan seistessä kartan edessä ker-toen videota varten muokattua Espoon tarinaa. Tätä on havainnollistettu kuvassa 1. Puheen ääni tallennettiin erillisellä Rode NTG-3 -kondensaattorimikrofonilla, joka oli liitettyä Olympus LS-100 -nauhuriin, jotta videolla pääosassa olevan puheen äänen-laatu olisi mahdollisimman hyvä [3, s. 252–253]. Kuvaukset osoittautuivat projektin haasteellisimmiksi. Aikaa kuvasten suorittamiseen ei ollut paljoa puhujan kiireisen aika- taulun vuoksi. Lisäksi kuvaushuoneen valaistus oli melko ankea, eikä tilanteelle ollut oikein mitään tehtävissä ulkoisen valaistuksen puuttumiseen ja ajanpuutteen takia. Tämän lisäksi puhuja ei osannut suunniteltua puhetta ulkoa, joten asiakasedustaja jou- tui pitämään kameran vieressä kylttejä, joista puhuja luki repliikkinsä. Tämä näkyi sel- västi kuvatussa materiaalissa, mutta se ei asiakkaan mukaan haitannut. Tässä vai- heessa pelättiin materiaalin laadun puolesta, mutta tiedettiin, ettei asialle ollut tehtävis- sä mitään sillä hetkellä, joten kuvaukset päätettiin suorittaa ja toivottiin, että jälkityöllä pystyttäisiin korjaamaan mahdolliset virheet. Kuvaukset olivat jälkityön kannalta merkit- tävät, sillä niiden jälkeen pystyttiin ensimmäistä kertaa ryhtymään videon loppuraken- teen mallintamiseen suunnitellun käsikirjoituksen pohjalta.

Kuva 1. Sivistystoimen johtaja Sampo Suihkon puheen kuvaukset.

Yhdeksäs kuvauskohde sijaitsi Espoon Matinkylässä, Matinkylän harjoitusjäähallissa. Asiakas oli sopinut Blues Juniors -jääkiekkjoukkueen kanssa, että päästään kuvaamaan heidän järjestämänsä lapsille suunnattua jääkiekkokoulua. Tarkoituksena oli saada materiaalia videolla korostamaan nuorisoliikunnan osuutta sivistystoimessa. Alkuperäinen ajatus oli saada kuvaa vauhdikkaasta pelistä, mutta kiekkokoulun osallistujat olivat vasta tarhaikäisiä, joten ohjelma koostui lähinnä luisteluharjoituksista ja syöttelyharjoitteista. Monelle osallistujalle tunti oli kuitenkin selkeästi ensimmäisiä kertoja jääkiekkoharjoituksissa, joten jäällä pystyssä pysyminenkin oli toisinaan ylivoimaisen vaikeaa. Tästä saatiin varsin sympaattista kuvaa talteen periksiantamattomista lapsista. Haasteeksi hallissa osoittautui jäähalleille ominainen ankea valaistus. Kylmän sinertävät valot, jään valkoinen pinta ja pelaajien mustavalkoiset asut eivät olleet visuaalisesti paras yhdistelmä kuvaamista ajatellen. Tämä jätettiin kuitenkin taas jälkityön korjattavaksi, ja toivottiin runsaan lapsimäärän hyönteisparvimaisen liikehdinnän peittävän köyhän värimaailman.

Toiseksi viimeinen ja kymmenes kuvauspaikka sijaitsi Espoon kulttuurikeskuksessa, Espoon Tapiolassa. Asiakas oli saanut harvinaisen luvan Tapiolan Sinfonietta -orkesterilta, jonka ansiosta päästiin kuvaamaan sen harjoituksia. Harjoitukset järjestettiin kulttuurikeskuksen pääsalissa. Työryhmän kanssa pohdittiin, että musiikin soittoa voisi käyttää videon leikkausvaiheessa äänimaisemana pitkin videota, joten ääni haluttiin talteen mahdollisimman hyvälaatuisena. Äänen tallentamiseen päätettiin käyttää Tascam HD-P2 -äänitallenninta, johon liitettiin kaksi Rode NTG-2 -kondensaattorimikrofonia. Näin musiikki saatiin talteen erinomaisella stereolaadulla, joka toisi videoon tilan tuntua kahden äänilähteen ansiosta. [3, s. 249–251; 259.] Ääni tallennettiin konserttisalin katsomon alarivistä, missä mikrofonit olivat telineissä suunnattuna orkesteria kohti. Toinen mikrofoni oli suunnattuna kohti orkesterin oikeaa laitaa ja toinen mikrofoni kohti orkesterin vasenta laitaa, jotta äänimaisema tallentuisi mahdollisimman autenttista kuuntelukokemusta vastaavana.

Haasteeksi paikalla osoittautui orkesterin helppo häiriintyminen kuvausryhmästä. Harjoitusalueesta koostui monikerroksisesta puulattiasta rakennetusta lavasta. Sateen kastelujen kenkien aiheuttama natina lattiaa vasten ja jopa varovasti maahan lasketusta kamerajalustasta aiheutunut tömähdyks sai soittajat katsomaan vihaisesti ja hysyittelemään. Tämän takia vaihtoehdoksi jäi ainoastaan kuvata yleiskuvaa orkesterista jalustan kanssa kauempaa. Lähikuvat tuli kuvata pitäen kameraa vapaissa käsissä ilman tukia tai jalustaa. Tämä johtaa yleensä tärisevään kuvaan ja huonoon tai käyttökelvottomaan materiaaliin, mutta olosuhteiden mukaan oli jälleen toimittava. Äänitallennuksen tiedettiin olevan loistava, ja videomateriaalin laadun murehtiminen jätettiin taas leikkausvaiheeseen, joten keskityttiin vain kuvaamaan niin paljon materiaalia kuin suinkin häiritsemättä pystyttiin.

Viimeinen kuvauskohde oli Espoon äitiys- ja lastenneuvolassa, Suvelan lastentalolla. Tuona päivänä Espoon Entressen kirjaston henkilökunnan oli määrä tulla esittäytymään neuvolaan ja kertomaan lisätietoa kirjaston palveluista neuvolakävijöille. Paikalta oli tarkoitus saada materiaalia neuvolatoiminnasta ja lisäkuvaa kirjaston laajasta toiminnasta myös oman toimipisteensä ulkopuolella. Haasteeksi osoittautui kuitenkin heti käytännössä tyhjä neuvola. Kirjaston edustajia ei näkynyt sovittuna aikana, eikä neuvolassa näkynyt asiakkaitakaan. Kuvausryhmä otti kuitenkin kuvituskuvia tyhjästä neuvola-aulasta ja seinillä olevista julisteista ja mainoksista, vaikka tiedettiin, ettei materiaalilla tulisi olemaan käyttöä leikkausvaiheessa. Reilun tunnin odottamisen jälkeen kirjaston edustajat saapuivat paikalle. Tovin odottelun jälkeen paikalle saapui myös muutama

asiakas ja vihdoin saatiin kuvattua kirjaston työntekijöitä työssään lukemassa satuja ja avartamassa kirjaston tapahtumia vanhemmille

Ensimmäiset kuvaukset Oittaalla järjestettiin 18.10.2013 ja viimeiset olivat Suvelan lastentalolla 14.11.2013. Kuvauksiin meni siis noin kuukausi, ja tuona aikana työryhmä kuvasi 11 eri paikassa materiaalia videota varten. Asiakas järjesti kuvauspaikat oma-toimisesti, ja välillä ne tulivat lyhyellä varoitusajalla. Onneksi ainakin joku työryhmän jäsen pääsi aina paikalle. Projektin aikana päivittynyt tavoite saada video viimeiseen muotoonsa ennen joululomia, ja viimeisten kuvauspaikkojen epävarmuuden takia jouduttiin hieman painostamaan asiakasta lyömään lukkoon viimeiset kuvauskohteet, jotta jälkituotannolle jäisi riittävästi aikaa.

3 Perehdytysvideoprojektin jälkituotanto

3.1 Editointi

Opiskelijaryhmä leikkasi projektin videomateriaalin. Leikkaus aloitettiin ajan optimoimiseksi heti ensimmäisen kuvauspäivän jälkeen, vaikka varsinaista käsikirjoituspohjaa ei ollut asiakkaalta vielä tähän mennessä saatu. Alustavien suunnitelmien mukaan ensimmäisistä kuvauskohteista saatu materiaali oli tarkoitettu videon päärungon muodostavan puheen kuvittamiseksi, joten pystyttiin aloittamaan materiaalin läpikäynti ja raakaleikkaaminen melko turvallisesti mielin.

Video päätettiin koostaa Metropolia Ammattikorkeakoulun Leppävaaran videolaboratoriossa. Ohjelmistona käytettiin Adobe Premiere Pro CS6 -videoeditointiohjelmistoa. Editointi tehtiin niin, että työryhmän kanssa käytiin jokaisen kuvauskohteen raakamateriaalit yhdessä läpi ja valittiin yhteistuumin parhaat materiaalit talteen kultakin kuvauspaikalta. Näistä materiaaleista koostettiin ensin jokaista kuvauspaikkaa kohden yhteinen raakaleikkaus, jotka olisi myöhemmin helppo lisätä videoprojektin pääaikalajalle käsikirjoituksen mukaan. Tätä on havainnollistettu kuvassa 2. Vaikka videon suunniteltu alkuperäismitta oli noin viisi minuuttia, tehtiin kuvauskohtaisista leikkauksista varsin pitkiä, jopa usean minuutin pituisia. Tämä antaisi reilusti leikkausvaraa videoita yhdisteltäessä ja tarvittaessa mahdollisuuden jakaa samalta kuvauspaikalta saatu materiaali useampaan osaan pitkin videota.

Kuva 2. Raakaleikkaukset omissa kansioissaan ja siisti aikajana Premieressä.

Käsikirjoitus (liite 1) saatiin asiakkaalta vasta kuvausten puolivälissä. Tällöin saatiin myös ensimmäistä kertaa videon tarinan muodostavan puheen tekstit luettavaksi. Puheen kuvaukset olivat jo seuraavana päivänä, joten tiedettiin vihdoin, että päästään suunnittelemaan ja koostamaan pääasiallista videota yhdessä olemassa olevien raakaleikkausten kanssa. Viimeiset sovitut kuvaukset sijoittuivat seuraavalle viikolle, joten päästiin vihdoin keskittymään täysin videon koostamiseen pitkältä tuntuneen kuvausjakson jälkeen.

Kuvausten päätyttyä leikkaaminen sujui varsin suoraviivaisesti. Työryhmä jatkoi aikaisempaa toteutustapaa ja teki myös viimeisten kuvauskohteiden materiaalista yksittäiset raakaleikkaukset. Tämän jälkeen nämä raakaleikkaukset oli helppo upottaa leikkausohjelman pääaikajanalalle puhekuvamateriaalin sekaan käsikirjoituksen mukaiseen järjestykseen. Käsikirjoitus itsessään ei sisältänyt kuvajärjestyksen lisäksi tarkempia ohjeita leikkauksen suhteen, joten työryhmä sai vapaat kädet työstää videon valmiiksi muilta osin. Varsin pian ilmeni, että alun perin suunniteltu viiden minuutin tavoitepituus videolla oli varsin lyhyt. Itse Sampo Suihkon puheen ylittäessä tuon viiden minuutin rajan, kysyttiin asiakkaalta mahdollista uutta tavoitepituutta. Puoltavan vastauksen jälkeen tavoitepituus pidennettiin noin kymmeneen minuuttiin. Tämä helpotti leikkausta huomattavasti ja laajensi tekniselle työryhmälle suodun vapaan kuvailmaisun käyttöä mer-

kittävästi. Työryhmä päätyi luonnollisesti korostamaan onnistuneimpia kuvauksia, kuten skeittihallin ja sinfoniaorkesterin materiaaleja, ja laittamaan ne videolle pidempinä leikkeinä äänien kera. Ne loivat videolla luontevia hengähdystaukoja taustalla kuuluvaan puheeseen, joka tauotta olisi saattanut tuntua liian puuduttavalta kuunneltavalta. Lisäksi Tapiolan Sinfonietta -orkesterin näkyminen videossa isossa roolissa oli asiakkaan suoranainen vaatimus.

Videon äänet muodostuivat pääasiassa nauhoitetusta puheesta, jota elävöittämään lisättiin aina kuvassa näkyvän videomateriaalin äänimaailmaa taustalle hiljaisena. Puheen tauotessa nostettiin kuvituskuviin materiaalien nauhoitettujen tiläänien äänenvoimakkuutta rikastamaan näkyvää kuvaa. Koska skeittihallissa kuvattu materiaali oli laadullisesti hyvää, haluttiin sitä näyttää hieman pidempään videolla. Kuvatun materiaalin äänimaailma oli kuitenkin hieman tylsä ja kolkko tyhjähkön hallin vuoksi, joten kuvan päälle päätettiin lisätä musiikkia. Internetistä etsittiin ilmaisia musiikkiarkistoja ja Incompetech-nimiseltä sivustolta löydettiin rullalautailuun sopiva musiikkikappale, jota sai käyttää julkaisussa kappaleen tekijän mainitsemista vastaan [4]. Sen ansiosta ei jouduttu murehtimaan tekijänoikeuksista videon musiikin suhteen enempää. [5.] Rullalautamusiikin lisäksi suuressa osassa oli Tapiolan Sinfonietta -orkesterin soittama musiikki. Työryhmä halusi käyttää hyvin nauhoitettua orkesterin musiikkia videossa myös heistä kuvattujen kuvien ulkopuolella. Videon loppuun päätettiin koostaa päätökseksi montaasi kaikista videon kuvauskohteista, mihin eräs orkesterin kappaleen kiihtyvätahainen loppu sopi hyvin.

Kaiken äänikäsittelyn suoritti työryhmän äänitekniikkaan paremmin perehtynyt jäsen. Äänet editointiin Adobe SoundBooth CS6 -ohjelmistolla. Joidenkin kuvauskohteiden ääniraidoille jouduttiin tekemään pientä kohinanpoistoa, joka poistaa ääniraidalta epätoivottuja matalia taajuuksia, joita ei lopullisessa äänitteessä toivota kuuluvan. Tällaisia ovat esimerkiksi ulkokohdekuvauksissa taustalla hiljaa kuuluva tuuli tai etäällä kuuluva liikenne. Lisäksi kaikki äänet normalisoitiin, mikä nostaa tallennetun äänisignaalin äänenvoimakkuutta korkeammaksi ilman, että ääni muuttuu laadullisesti heikommaksi. Näiden lisäksi ääniraidat eivät kummempaa käsittelyä tarvitse, mikä oli kuvausvaiheessa ennakkoon suunnitellun erinomaisen äänitistyön ansiota. Äänten varsinaisten videolla esiintyvien tasojen asettaminen ja muuttaminen, eli nostaminen ja häivyttäminen, jätettiin tehtäväksi suoraan Adobe Premieren aikajanalla. [3, s. 274.]

Haasteita leikkaukseen toi joidenkin kuvamateriaalien kuvauksellinen laatu. Osa kuvauspaikoilla tiedostetuista ongelmista heijastui tietokoneen isolta näytöltä katsottuna hieman enemmän kuin oli odotettu. Näkyvin puute materiaalissa oli joidenkin kuvauspaikkojen selkeä ulkoisen valaistuksen puuttuminen. Varsinkin sivistystoimen johtaja Sampo Suihkon kuvausten valaistus raakamateriaalissa oli varsin huono, koska huonon esityön takia jouduttiin kuvauspaikalla tyytymään neuvotteluhuoneen kattovalojen käyttämiseen kuvausvaloina. Ongelmaa saatiin kuitenkin korjattua yllättävän hyvin Adobe Premiere CS6 -ohjelmiston värimäärittelytyökalulla, jolla kuvaan saatiin lisää kirkkautta ja värikkyyttä niin ettei kuva näytä luonnottomalta. Tämä on nähtävissä kuvassa 1. Toiseksi ongelmaksi huomattiin työryhmän keskinkertainen kameratyöskentely. Vapaalla kädellä kuvatuissa materiaaleissa oli huomattavissa lievää kameran heilumista huolimatta Panasonic Lumix DMC GH-3 -kameran linssiin sisäänrakennetusta kuvanvakaimesta. Lisäksi erilaisten kuvakulmien käyttö jäi hieman vähäiseksi osissa kuvauspaikoista, minkä takia joidenkin kuvauskohteiden materiaali jäi kuvakerronnallisesti työryhmän mielestä hieman köyhäksi. Kuvausryhmä päätti kuitenkin jatkaa aikaisempaa linjaa ja tehdä parhaansa senhetkisillä työkaluilla ja materiaaleilla, jotka hallussa olivat.

Marraskuun loppupuolella järjestettiin projektin merkittävin tapaaminen asiakkaan kanssa. Tällöin asiakkaalle näytettiin ensimmäistä kertaa raakaleikkaus videon viimeisestä versiosta. Asiakas oli erittäin tyytyväinen videon senhetkiseen ulkoasuun. Suoria korjausehdotuksia ei tullut, ja asiakas olisi ollut valmis venyttämään videon pituutta vielä entisestään, mikäli materiaalia vain riittäisi. Tämän lisäksi tapaamisessa sovittiin lopuista videoon lisättävistä materiaaleista, jotka vaikuttivat videon työstämiseen. Kahden videolla esiintyvän puhujan ja sinfoniaorkesterin kohdalla videoon haluttiin lisätä tekstigrafiikka, joka kertoo katsojalle, ketkä kuvissa esiintyvät. Lisäksi video haluttiin päättää Espoon sivistystoimen graafisen ohjeistuksen mukaiseen logoon, jonka alapuolella lukee mottona: *Elämän eväitä ja hyvinvointia*. Videon loppuun päätettiin laittaa lopputekstit. Niitä varten pyydettiin asiakkaalta lista henkilöistä ja yhteistyökumppaneista, jotka halutaan mainittavan videon lopussa. Asiakas lupasi toimittaa ne joulukuun alkupuolella.

Kaksi viikkoa ennen projektin päätöstä saatiin videon leikkaus viimeiseen muotoonsa lopputekstejä lukuun ottamatta. Videoon lisättiin pituutta hieman pidentämällä Tapiolan Sinfoniettan osuutta videossa ja lisäämällä muutamia lisäkuvia muihin kohtauksiin. Videon rakennetta ei kuitenkaan tässä vaiheessa enää muutettu, ja lisäämiskelpoisen

materiaalin määrä alkoi olla vähissä. Asiakas ymmärsi tämän, olihan videon tavoitekesto jo kertaalleen kaksinkertaistettu kuvausten jälkeisenä aikana. Asiakas kelpuutti esille ladatun leikkausversion viimeiseksi. Samalla asiakas hyväksyi videoon lisätyn grafiikan ja lopputekstipohjan.

Viikko ennen joululomien alkua saatiin asiakkaalta nimilista lopputekstejä varten. Listan nimet lisättiin lopputeksteihin ja videon oletettiin olevan valmis. Viimeisen viikon aikana lopputeksteihin tuli kuitenkin muutoksia lähes päivittäin, mutta niiden muuttaminen videoon ei onneksi ollut suuri työ. Suurempaa vaivaa tuotti asiakkaan välittämä sähköposti Koulumestarin koulun rehtorilta. Hänen mukaansa videoon sisällytetyssä materiaalissa, jotka kuvattiin koulussa, näkyy lapsi, jolla ei ole voimassa olevaa kuvauslupaa. Yksityisyyden suojan vuoksi jokaiselle koulun oppilaalle jaettiin ennen kuvauksia kuvauslupalappu, joka huoltajan tuli allekirjoittaa, mikäli suostuu tämän luvan myöntämään. [6.] Koulussa kuvaamassa oltaessa opettajat pitivät huolen siitä, että kuvauskohteessa olevat lapset, joilla voimassa olevaa kuvauslupaa ei ollut, siirrettiin väliaikaisesti pois kuvausalueelta. Koulun käytävällä kuvatussa materiaalissa, jossa oppilaita palaa välitunnilta takaisin sisälle, näkyi kuitenkin yksi lapsi, jonka kohdalla tätä lupaa ei ollut allekirjoitettu. Videosta jouduttiin siis poistamaan materiaali, jossa tämä lapsi näkyy. Työryhmän onneksi kohta oli varsin lyhyt ja helposti korvattavissa vastaavalla videoleikkeellä, jossa lasta ei näy.

Kolme päivää ennen videon julkaisua asiakas ilmoitti, että sen ruotsinkielinen yksikkö on huolissaan Espoon kaksikielisyyden vähäisestä näkymisestä videolla. Asiakas pohti, voitaisiinko järjestää vielä yhdet kuvaukset, jotta videolle saataisiin myös ruotsinkielistä puhetta. Työryhmän resurssipulan ja myöhäisen ajankohdan takia jouduttiin kuitenkin toteamaan, ettei tämä enää onnistuisi. Asiakkaan kanssa päädyttiin yhdessä päätökseen, että viisainta oli tekstittää valmis video jälkeinpäin seuraavan vuoden puolella. Tämän päätöksen myötä videolle ei tullut enää muutoksia ja videon viimeinen versio oli virallisesti valmis.

3.2 Julkaisumuoto

Työn tavoitteena oli tuottaa digitaalinen videotallenne, jota Espoon sivistystoimi voi käyttää informatiivisena ja visuaalisena pakettina uusien työntekijöiden perehdytyksessä. Lisäksi videota käytettäisiin markkinointivideona sivistystoimen monimuotoisen alan

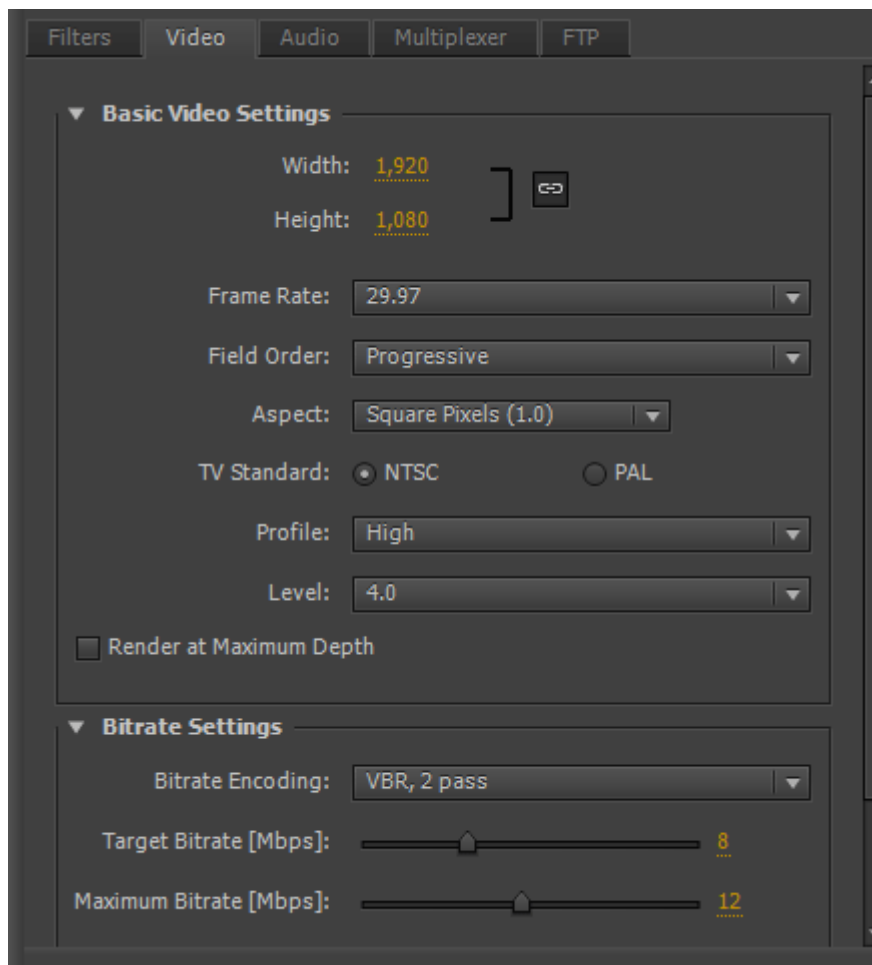
esittelyssä. Käytännössä videota näytettäisiin esimerkiksi rekrytointitapahtumissa ja sisäisten tapahtumien avausvideona. Alkuperäinen tarkoitus oli lisätä video myös internetin maailman suosituimpaan videopalveluun, YouTubeen. Maailman kolmanneksi eniten vierailtu sivusto tarjoaisi runsasta näkyvyyttä videolle ja samalla koko Espoon sivistystoimelle sekä videolla esiintyville tahoille [7].

Projektin edetessä julkaisualustojen määrä rajautui merkittävästi. Espoon sivistystoimen tärkeä yhteistyökumppani Tapiolan Sinfonietta -orkesteri ei antanut lupaa julkaista videota julkisesti internetissä. Neuvotteluista huolimatta orkesteri koki harjoituksista kuvattua materiaalia epäedustavaksi ja piti ehtona kuvattua materiaalia käytölle, ettei videosta tehdä julkista. Koska asiakas piti Tapiolan Sinfoniettaa tärkeässä roolissa osana sivistystointia ja koska orkesterista kuvattu materiaali oli iso osa leikattua videota, päätettiin myöntyä orkesterin ehtoihin. Koska asiakkaalla ei ollut tarvetta työryhmän ehdottamalle dvd-julkaisulle, päätettiin lopulliseksi julkaisumuodoksi digitaalinen videotiedosto.

Video tuotiin Adobe Premiere Pro CS6 -ohjelmistosta 1080/50p-laatuiseksi mp4-videotiedostoksi. Tiedosto toistaa siis 1920 x 1080 resoluution kokoisia kuvia 50 kuvan sekuntivauhdilla. Videon pakkaamisen käytettiin suosittua H.264-videokoodekkia [8]. Koodekki on pakkausalgoritmi, joka mahdollistaa isojen videotiedostojen pakkaamisen pienemmiksi tiedostoiksi. Algoritmi analysoi pakattavan videon kuvavirran ja vertailee peräkkäisiä kuvia toisiinsa etsien referenssipikseleitä, jotka toistuvat perättäisissä kuvissa identtisinä. Pakattu video hyödyntää referenssipikseleitä ja kopioi edellisestä kuvasta pikseleitä seuraavaan kuvaan ilman, että koko seuraavaa kuvaa tarvitsee tallentaa kokonaisuudessaan videotiedostoon. Esimerkiksi 1080/50p-laatuinen viiden sekunnin pituinen pakkaamaton video, jossa on pelkkä musta muuttumaton ruutu koostuu 250 peräkkäisestä samanlaisesta kuvasta, jotka näytetään viiden sekunnin aikana. Tätä videota pakattaessa algoritmi tunnistaa kuvasarjan kuvat identtisiksi, jolloin pakattu video sisältää vain yhden kuvan datan, jota kopioidaan viiden sekunnin ajan muodostaen pakkaamatonta vastaava video. Tämä säästää tallennustilaa huomattavasti videotiedostolta. [9.]

Projektin aikana asiakas ilmoitti, ettei sen tietokoneiden suorituskyky riitä toistamaan ladattuja raakaleikattuja videotiedostoja. Työryhmä ei törmännyt samaan ongelmaan millään testikokoonpanolla, joten jouduttiin tuottamaan muutamia raskaammin pakattu-

ja versioita luovutuksen yhteyteen. Pakkaaminen tehtiin muuttamalla Adobe Premiere Pro CS6 -ohjelmiston koodausasetuksia, jotka nähdään kuvassa 3.

Kuva 3. Adobe Premieren koodausasetukset [10].

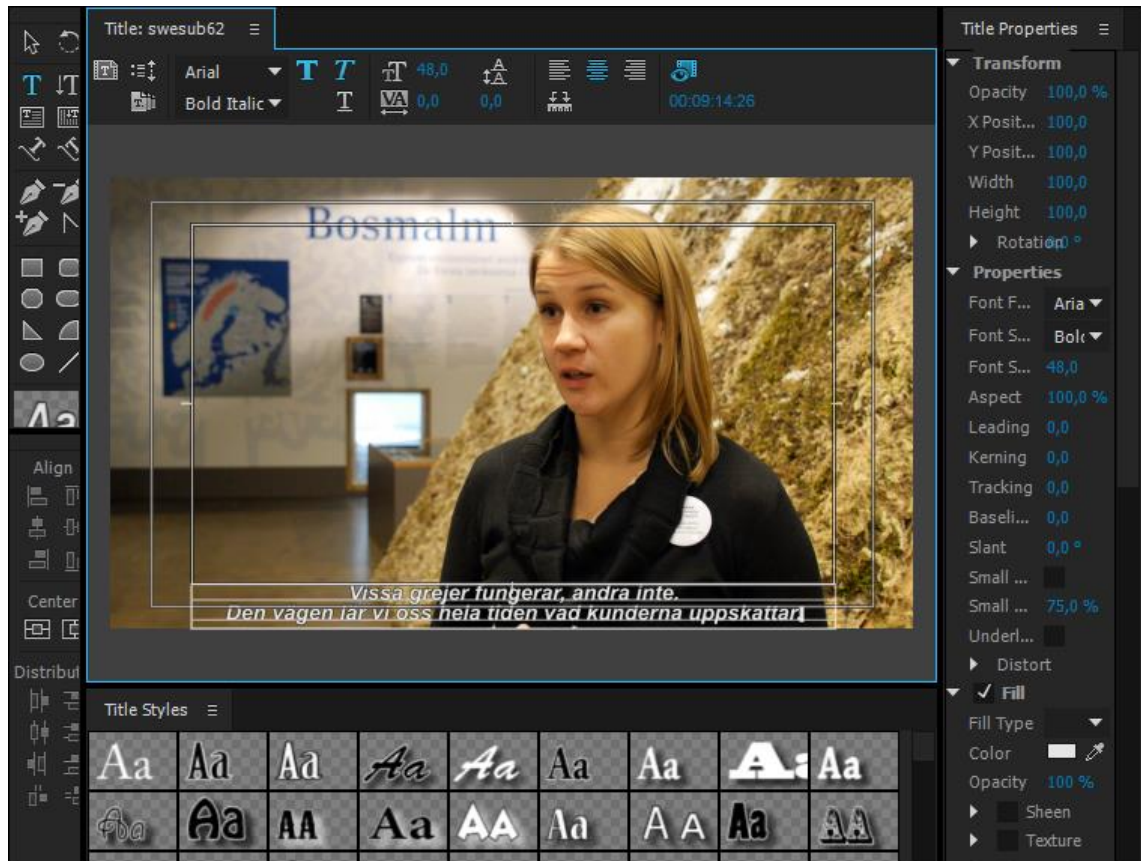
Videon toistamisen raskauteen vaikuttaa eniten videolle asetettu bittinopeus, jolla videon halutaan toistuvan. Bittinopeuden laskeminen tekee videosta kevyemmän ja pienentää merkittävästi tiedostokokoa, mutta se vaikuttaa huomattavasti myös videokuvan laatuun yhdessä käytetyn kodeekin kanssa. [9.] Koska työryhmällä ei ollut käytössään asianmukaista testikokoonpanoa, jouduttiin sopivia bittinopeuden arvoja arvaamaan ja tekemään useita eri suuruudella pakattuja videoversioita. Lopulta erisuuruisesti pakatut videot poltettiin dvd-levylle ja luovutettiin asiakkaan haltuun videon julkistamistilaisuudessa 19.12.2013.

3.3 Tekstitykset

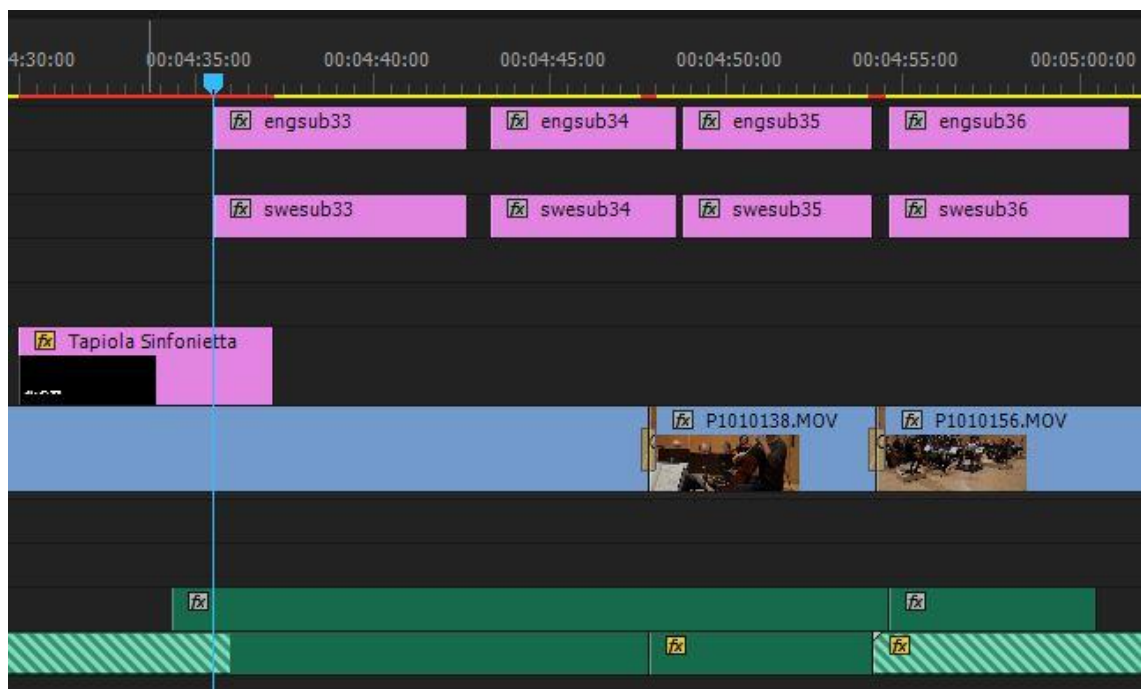
Seuraavan vuoden maaliskuussa asiakas otti yhteyttä ja tiedusteli, onnistuisiko videon tekstittäminen ruotsiksi. Lupasin hoitaa videon tekstityksen, mutta ilmoitin, että varsinaiseen kielen kääntämiseen eivät taitoni riittäneet. Sovittiin, että asiakkaan ruotsinkielinen yksikkö hoitaa käännöstyön. Samalla esille nousi ajatus myös englannin kielellä tekstitettyjen videoversioiden tekemisestä. Lupasin hoitaa myös englanninkieliset versiot, kunhan asiakas toimittaa valmiiksi käännetyt tekstit. Vaikka tekstityksistä ei varsinaisesti ollut sovittu projektin alussa, suostuin tekemään ne tiedostaen, kuinka paljon vaivattomampaa asiakkaalle oli saada ne alkuperäiseltä videon tekijältä kuin muuta kautta. Oletin myös tekstien lisäämisen olevan nopeaa ja vaivatonta, vaikka en koskaan ennen ollut sitä tehnytkään.

Tekstitysten lisääminen videolle osoittautui pian kuitenkin huomattavasti työläämmäksi kuin olin oletanut. Premieren tekstityksiä varten tarkoitettu closed captioning -työkalu osoittautui käyttökelvottomaksi, koska sillä ei pystynyt sisällyttämään tehtyjä tekstityksiä suoraan videotiedoston kuvavirtaan, eli niin sanotusti polttamaan tekstejä videotiedostoon. Sen sijaan työkalu luo videotiedoston rinnalle erillisen tekstitystiedoston, joka joissain tapauksissa vaatii toistettaessa käyttäjältä osaamista kytkeä tekstitystiedosto päälle. Vaikka pelkkien tekstitystiedostojen tekeminen alkuperäisen suomenkielisen videon oheen olisi säästänyt aikaa, se ei tuntunut sopivalta vaihtoehdolta ottaen huomioon asiakkaan tekniset taustat ja toiveet.

Tekstitykset jouduttiin tekemään Premieren title-otsikkotyökalulla. Ensin luotiin kaksirivinen tekstityspohja, jonka fonttiasetukset määritettiin muistuttamaan yleisesti käytettyjä tekstityksiä. Tekstin fontiksi valittiin helppolukuinen Arial, väriksi valittiin valkoinen mustilla reunoilla ja koko määritettiin silmämääräisesti. Tätä havainnollistetaan kuvassa 4. Tekstityspohjan valmistuttua ryhdyttiin kopioituja tyhjiä tekstilaatikoita täyttämään käännöstekstien materiaaleilla. Jokaisen tekstilaatikon täytyttyä piti se raahata Premieren aikajanalle oikeaan kohtaan ja venyttää oikean pituiseksi, jotta se sopii videon ääniraitaan. Tätä havainnollistetaan kuvassa 5. Tämä oli ylivoimaisesti projektin raskaimman työvaihe.

Kuva 4. Premieren otsikkotyökalu ja tekstityspohja.

Kuva 5. Vaaleanpunaiset tekstitysotsikot Premieren aikajanalla.

Ensimmäisten tekstitysten valmistuttua ne tarkastettiin huolellisesti, että tekstien ajoitukset olivat sopivat videoon nähden ja tekstitysten asiasisältö korreloi videon ääniraidalla puhuttujen asioiden kanssa. Englanninkielisten tekstitysten tekeminen oli huomattavasti nopeampaa, koska ruotsinkielisiä tekstejä pystyttiin käyttämään apuna käännösten jakamisessa tekstilaatikoihinsa ja tekstien sijoittamisessa Premieren ajanalle. Molempien tekstitysten valmistuttua tarvitsi videot enää pakata videotiedostoiksi. Muistaen asiakkaan suorituskyvyltään heikot tietokoneet jouduttiin kummallakin kielellä tekstitetyistä videoista pakkaamaan jälleen monta versiota. Tämä oli myös harmillisen hidas työvaihe, kun jokainen videopakkaus kesti yli tunnin. Kaikkien videoversioiden valmistuttua ne poltettiin dvd-levylle, joka postitettiin asiakkaan toimipisteeseen kesällä 2014. Asiakkaan saatua videot projekti oli virallisesti päättynyt.

4 Videoprojektin tuottaminen

Olen urani aikana työskennellyt useammassa televisioprojektissa. Niistä merkittävimpänä olen ollut osana Big Brother -realityviihdesarjaa tuotantokausina 2010–2014. Big Brother on yksi Suomen televisiohistorian suurimmista ja menestyneimmistä sarjoista. Olen toiminut siinä pääasiassa kuvaussihteerin tehtävässä. Lisäksi olen ollut osana Eila, Rampe ja Likka -komediaelokuvan tuotantoa. Tätä kautta olen nähnyt perinteisen fiktioelokuvan tuotantokaaren ja oppinut paljon sen tuotantotavoista. Seuraavat luvut sisältävät pohdintaa, joka perustuu pitkälti omiin kokemuksiini videotuotannoissa ja keskusteluihin alan ammattilaisten kanssa. Samalla vertaillaan insinööriyön toteutusta suuriin videotuotantoihin.

4.1 Esituotanto

Videotuotanto saa aina alkunsa ideasta. Idea voi olla tarve tietynlaiselle videolle, kuten esimerkiksi markkinointivideo yritykselle. Idea voi myös olla halu tehdä videotuote jostain aiheesta, josta ei aikaisemmin ole videotuotantoa tehty. Tällaisia ovat esimerkiksi elokuvat ja dokumentit. Ideaa seuraa käsikirjoituksen tarve. Elokuvien ja televisiosarjojen ideat ovat usein lähtöisin ammattilaiskäsikirjoittajilta, jotka työstävät käsikirjoituksen itse tuotantoa varten omasta ideastaan. Tämän jälkeen käsikirjoitukselle etsitään kiinnostunut tuottaja tai tuotantoyhtiö. Mikäli alkuperäisestä ideasta ei ole mahdollista toteuttaa käsikirjoitusta itse, kuten esimerkiksi yritysvideoiden tapauksessa, ensimmäi-

nen askel on ottaa yhteyttä videotuotantoyhtiöön. Jos tuotantoyhtiö kiinnostuu ideasta, voi yritys toteuttaa käsikirjoituksen. Yhteistä videotuotannoille on käsikirjoituksen ja tuottavan tahon yhdistäminen. [11, s. 49]

Valmiin käsikirjoituksen ja kiinnostuneen tuotantotahon löytymisen jälkeen seuraa projektin ratkaisevin vaihe eli päätös, toteutetaanko tuotanto vai ei. Tämän päätöksen tekee yrityksen tuottaja arvioituaan tuotannon kannattavuuden. Päätös ei ole helppo, sillä tuottajan tulee osata huomioida ennakkoon kaikki mahdollinen tuotantovaiheeseen liittyvä budjetin ja aikataulutuksen osalta riskitekijöineen. Erittäin tärkeää on myös käsikirjoituksen laatijan ja tuottajan yhtenäinen näkemys tuotettavasta kohteesta. Mikäli videotuotanto päätetään toteuttaa, on tuottajan seuraava työ tehdä täydellinen kustannusarvio ja aikataulutus projektille sekä varmistaa pääasiallinen rahoitus tuotantokustannusten kattamiseksi. Näiden valmistuttua on tuotannon varsinaisen esituotantovaiheen aika. [12, s. 26.]

Esituotannon alussa tuottajan rekrytoi tuotannon ydintekijät, joiden kanssa laaditaan tarkka tuotantosuunnitelma samalla, kun käsikirjoitus hiotaan valmiiksi yhdessä ohjaajan kanssa. Melko pian tämän jälkeen palkataan myös taiteellisesti vastuussa olevat henkilöt, kuten kuvaaja, lavastaja, leikkaaja, pukusuunnittelija ja äänisuunnittelija. Tuotantosuunnitelman valmistuttua esituotanto lähtee etenemään lumipalloefektimäisesti, kun jokainen alkaa hoitaa omia työtehtäviään. Tuottaja ja ohjaaja kiinnittävät näyttelijöitä rooleihin, kuvaaja tekee kuvaussuunnitelmaa ohjaajan kanssa, tuotantopäällikkö rekrytoi useita tuotantoon tarvittavia lisähenkilöitä, lavastajat ja puvustajat suunnittelevat asuja ja puitteita ja järjestäjät etsivät kuvauspaikkoja eli lokaatioita. [12, s. 26–27.]

Esituotanto on videotuotannon tärkein vaihe. Sen aikana tehdyt päätökset vaikuttavat suoraan projektin läpikulkuun ja lopputuotteen ulkoasuun. Palkatun henkilöstön tulee olla ammattitaitoista, jotta tekninen jälki on riittävää. Kuvaukset pitää suunnitella niin, että niihin investoitu aika käytetään tehokkaasti. Esimerkiksi elokuvatuotannoissa kuvaukset hoidetaan melko lyhyessä ajassa ja tehden pitkiä päiviä, jotta kalliit kalusto- ja kuvauspaikkavuokrat saadaan pieniksi. Myös riskitekijät pitää ottaa huomioon. Esimerkiksi ulkokuvauksia varten pitää olla varasuunnitelma, jos suunniteltuna kuvauspäivänä sattuu satamaan ja se pilaa kuvaukset. Esituotannon sisältö riippuu suuresti toteutettavan projektin luonteesta, mutta olennaista on, että kuvausten alkaessa jokainen projektin työntekijä tietää tarkalleen, mitä tehdä ja milloin.

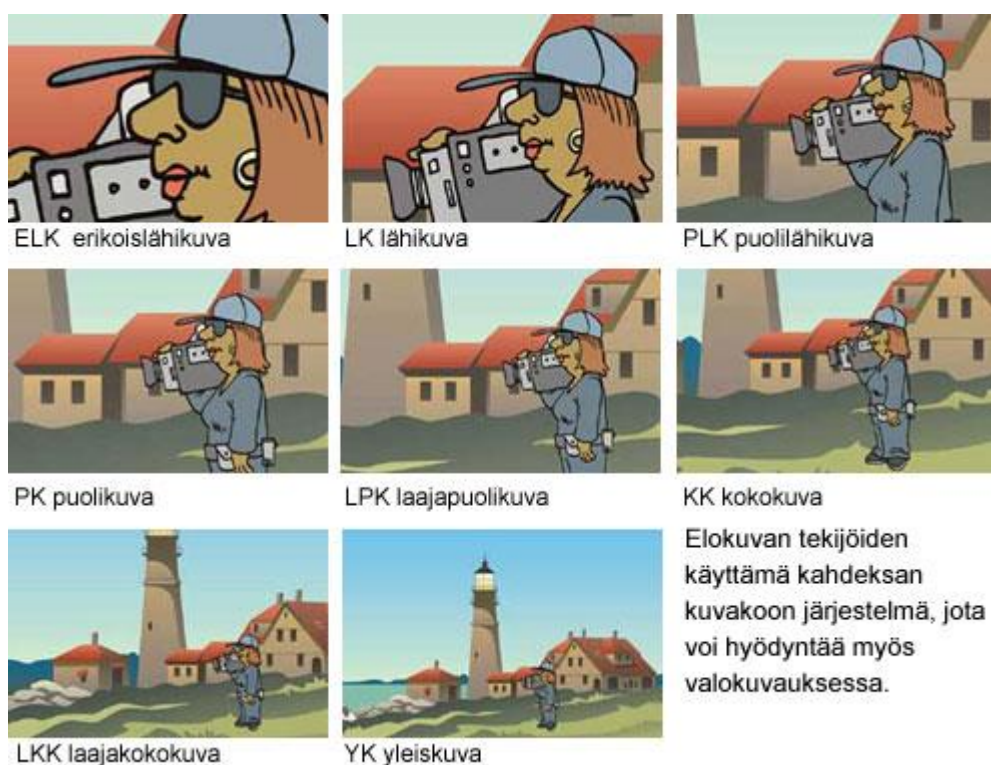
Insinööriyön videon esituotanto oli melko vähäistä. Projektin varsinaisen asiakassuhteen muodostivat Metropolia Ammattikorkeakoulu ja Espoon sivistystoimi, joten tuottajatittelistä huolimatta toimin enemmänkin teknisen työryhmän jäsenenä ja ohjaajana. Koska käsikirjoitus ja kuvauskohteet tulivat asiakkaalta, tuntui siltä, että työryhmän panosta kaivattiin enimmäkseen tekniseen toteuttamiseen ja että esityö oli asiakkaalla hallussa. Jälkeenpäin ajateltuna työryhmän olisi pitänyt olla aktiivisempi esityön suhteen ja pyytää asiakkaalta tutustumiskäyntejä kuvauskohteisiin ennen varsinaista kuvauspäivää. Tämä olisi helpottanut kuvaussuunnitelmien tekemistä kohteisiin, jotka joissain tapauksissa osoittautuivat melko haastaviksi kuvata heikon ennakkotyön takia.

4.2 Kuvaukset

Kuvauspäivät ovat luonnollisesti videotuotantojen tärkeimpiä päiviä. Pitkän esituotannon laatu punnitaan, kun lopullinen tuote alkaa muotoutua kameran linssin läpi. Elokuvatuotannoissa on käytössä päiväkohtaiset call sheet -listat, jotka kertovat päivän kuvauspaikan ja aikataulun minuutilleen. Elokuvia ei yleensä kuvata kronologisesti elokuvan tapahtumien mukaan, vaan kustannussyistä lokaatiokohtaisesti. Yleensä ensimmäisenä kuvauspaikalle saapuvat lavastajat ja tekninen työryhmä laittamaan päivän kuvauskohteita ja laitteistoa kuvauskuntoon. Samaan aikaan näyttelijät saapuvat maskeeraajien ja puvustajien kanssa, jotta he ovat valmiina roolissaan kuvausten alkaessa. Ohjaajan saavuttua on niin kutsuttu call time, jolloin kuvaukset aloitetaan.

Call sheet -listassa on määritetty jokainen kohta, joka päivän aikana on määrä kuvata. Listassa on määritetty myös jokaisessa kohtauksessa käytettävä kuvakoko, mikä helpottaa kameraryhmän asettumista kuvauskohteeseen jokaista kohtausta varten. Videoalalle vakiintuneet kuvakoot on havainnollistettu kuvassa 6. Kuvauspaikalla kuvauksia ohjaa yleensä apulaisohjaaja. Apulaisohjaajan tehtävä on huolehtia kuvauksen sujumisesta aikataulujen mukaan. Hän ei varsinaisesti osallistu elokuvan sisältöön liittyviin asioihin, vaan huolehtii kuvausolosuhteiden ylläpitämisestä ja huutaa kuvauskohteennot työryhmälle. Pääohjaaja valvoo kuvaussihteerin kanssa monitorilta kuvauskameran tallentamaa kuvavirtaa. Hän päättää, onko kohtauksesta kuvattu otto kelvollinen vai kuvataanko se uudestaan. Onnistuneen otton jälkeen on tapana ottaa vielä varaotto. Elokuvat kuvataan usein yksikameratuotantona, joten kohtaukset toistetaan monta kertaa peräkkäin, jotta niistä saadaan riittävä määrä kuvattua materiaalia eri kuvakulmista jälkituotannossa suoritettavaa leikkausta varten. Kuvaussihteerin pitäisi kirjata kuvatuista

materiaaleista ja lisäksi huolehtii, että saman kohtauksen eri kuvakulmista kuvatut materiaalit ovat yhdenmukaiset, jotta vältetään klaffivirheitä. Klaffivirheiksi kutsutaan kohtauksen aikana tapahtuvia epäluonnollisia muutoksia. Esimerkiksi jos puolikuvassa kuvatulla henkilöllä on kohtauksessa hattu päässä, mutta seuraavan leikkauksen puolilähikuvassa hattu on henkilön kädessä, on kyseessä klaffivirhe. [3.] Kuvaukset vaativat varsinkin näyttelijöiltä ammattitaitoa ja kärsivällisyyttä. Heidän tulee osata näytellä sama kohtaus mahdollisimman identtisesti monta kertaa. Ottojen epäonnistuminen voi pahimmillaan tarkoittaa useita kymmeniä toistokertoja.

Kuva 6. Videotuotantoalalla vakiintuneet kuvakoot [14].

Suorat televisiolähetykset sisältävät omat haasteensa, sillä mahdollisuutta uusintaottojen tekemiseen ei ole. Tämän takia ne vaativat myös tarkan ennakkoon tehdyn käsikirjoituksen. Isoja suoria lähetyksiä harjoitellaan useita kertoja lähetyspäivän aikana. Viimeisenä on kenraaliharjoitus, jolloin ohjelma pyritään harjoittelemaan oikean lähetyksen pituisena. Kuvausten runkona käytetään ohjaajan tekemää ajolistaa, jossa on ohjelman runko sekunnin tarkkuudella. Suorat lähetykset ovat usein monikameratuotantoja, ja ajolista toimii työryhmälle ohjeistuksena siitä, mitä kuvataan ja missä. Suoran lähetyksen luonteen vuoksi ajolistan sisältö saattaa muuttua lähetyksen aikana. Lähetystä ohjaa aina pääohjaaja, joka on puheyhdydessä kaikkiin tuotannon henkilöihin.

Hän antaa kameramiehille varoituksia siitä, milloin ollaan siirtymässä minkäkin kameran kuvaan, ja käskee videomiksaajaa leikkaamaan tietyn kameran lähetyksen kuvavirtaan. Ohjaajan vierellä istuu kuvaussihteeri, joka ottaa aikaa lähetyksen etenemistä ja seuraa, ollaanko ajolistan mukaisessa tahdissa vai kenties edellä tai jäljessä. Jos eroa alkuperäiseen ajolistaan on paljon, ilmoittaa kuvaussihteeri tästä ohjaajalle, jonka vastuulla on tehdä päätös siitä, miten ohjelma saadaan pidettyä aikarajoissa. Ohjaaja voi tarvittaessa pyytää esimerkiksi juontajaa jatkamaan ohjelmassa olevan vieraan haastattelua pidempään tai vaihtoehtoisesti aikaistaa haastattelun lopettamista. Suorat lähetykset vaativatkin ohjaajalta ja muulta työryhmältä usein suurta ammattitaitoa. Suorien ohjelmatyyppien ero perinteiseen offline-tuotantoon on myös jälkityön puuttuminen kokonaan.

Insinööriyön kuvaukset, pois lukien Sampo Suihkon puheen kuvaukset, suoritettiin dokumenttityylisesti. Tarkoituksena oli kuvata ihmisten luontaista käytöstä omien harrasteiden ja töiden parissa. Kuvaussuunnitelmaa mietittiin aluksi aina kuvauspaikalla, mutta kuvaustyylin luonteen vuoksi päädyttiin pääasiassa kiertelemään kamera kädessä kohteissa ja etsimään kuvattavia tilanteita. Monessa kohteessa kuvattavia ihmisiä oli harmittavan vähän paikalla, ja tämä rajasi kuvausvaihtoehtoja huomattavasti. Joidenkin kohteiden ihmisvähyyden pelasti paikalla olleiden osallistujien aktiivisuus, ja heidän avulla saatiin lavastettua kuvattavia tilanteita. Myös kohteiden tuntemattomuus aiheutti vaikeuksia kuvauksien aikana. Sampo Suihkon puheen kuvauksiin olisi tarvittu lisävalo ja synkän neuvotteluhuoneen valaisemiseksi. Valoja olisi tuotu kuvauksiin, jos työryhmä olisi tiennyt kuvaustilasta etukäteen. Kuvauspaikalla yllätti myös asiakkaan teksti-kylltien käyttö, joista esiintyjä puhettaan luki. Asiakkaalta kysyttäessä ei videokuvassa selkeästi näkyvä silmien liike ja kamerasta pois katsominen kuitenkaan haitannut.

Kuvausten laatuun vaikutti myös työryhmän pieni koko ja kokemattomuus. Ryhmän koko käytännössä rajoitti projektin yksikameratuotannoksi. Useammasta kamerasta olisi ollut hyötyä vauhdikkaissa kuvauskohteissa, kuten skeittihallissa, jäähallissa ja sinfonietaorkesteria kuvatessa. Kuvakerronta olisi saatu rikkaammaksi, jos kuvattuja tapahtumia olisi voinut leikata kuvakulmasta toiseen rikkomatta jatkumoa, minkä kahden kameran samanaikainen kuvaaminen olisi mahdollistanut. Tämä on huomattavissa Tapiolan Sinfonietta -orkesterin osuudessa lopullisessa videossa, jossa ääntä on jouduttu leikkaamaan kömpelösti aina kuvaleikkauksen yhteydessä. Lisäksi videota leikatessa huomattiin videomateriaalin osittain keho kameratyöskentely. Rajaukset olivat välillä hieman huolimattomia, ja vapaalla kädellä kuvatuissa kuvissa kameran heilumi-

nen oli huomattavissa. Työryhmän kanssa mietittiin, tarvitseeko joitain kohteita käydä kuvaamassa uudestaan paremman valaistuksen, paremman kameratyön tai runsasluoisemman kuvauskohteen takia. Asiakkaan nähtyä raakamateriaalin ja kehuttua sitä todettiin, ettei lisäkuvauksia tarvinnut järjestää.

4.3 Jälkityö

Nykyaikana videotuotantojen materiaalien jälkikäsitteily aloitetaan yleensä jo ensimmäisenä kuvauspäivänä [11, s. 51]. Studiossa kuvattu materiaali voidaan toimittaa päivän päätteeksi yleensä samassa rakennuksessa sijaitsevaan edit-pisteeseen. Parhaassa tapauksessa, kuten esimerkiksi Big Brother -ohjelmassa, kuvattu materiaali tallentuu suoraan kiintolevyille, joissa olevaan materiaaliin leikkaajien edit-koneilla on suora pääsy. Leikkaus voidaan aloittaa siis käytännössä viiveettä. Jos kuvaukset järjestetään kaukana tuotantoyhtiön käyttämistä editointitiloista, voidaan jälkituotannon aloitusta siirtää kuvausjakson jälkeiselle ajalle, mikäli aikataulu sen sallii. Jos jälkityön aloittamisella on kiire ja välimatka kuvauspaikan ja edit-pisteen välillä ei ole liian suuri, voidaan jonkun tuotannon henkilön päivärutiiniksi määrätä materiaalien toimittaminen aina kuvausten jälkeen. Vaihtoehtoisesti kuvauspaikan yhteyteen voidaan myös rakentaa kenttäeditointipiste, jossa materiaalia voidaan käydä läpi ja raakaleikata jo kuvauspäivänä.

Jälkityön kesto on täysin tuotantokohtaista. Big Brother -kauden ollessa käynnissä televisiosta tulee joka ilta niin sanottu daily-jakso, joka on kooste ympäri vuorokauden internetiin menevän ohjelman kuvavirran parhaista paloista viimeisen vuorokauden ajalta. Jaksoa leikkaa yhteensä kolme leikkaajaa, joille feed-ohjaaja on kirjoittanut käsi-kirjoituksen päivän jaksosta. Perinteisempien offline-tuotantojen ja varsinkin elokuvien leikkaaminen on huomattavasti pidempikestoinen prosessi. Molemmissa suositaan yleensä vain yhden leikkaajan käyttämistä tuotannon läpi, jotta sarjan tuotantokauden jaksot ja elokuva olisivat alusta loppuun leikkaukselliselta tyyliltään samanlaisia. Televisiosarjojen leikkaajat hoitavat yleensä myös värimäärittelyn ja äänieditoinnin jaksoja varten. Elokuvien pelkkä leikkaaminen vie useita kuukausia.

Ennen julkaisua elokuva käy läpi vielä värimäärittelyn ja äänieditoinnin, joihin kuluu muutamia kuukausia. Tässä vaiheessa aletaan jo markkinoida lähestyvää ensi-iltaa. Samoin suurimpien televisiosarjojen mainoksia alkaa ilmestyä katukuvaan samoihin

aikoihin, kuin jaksojen valmiiden versioiden nauhat toimitetaan lähetyksikköön, josta televisiokanavien ohjelmat ajetaan. Ensi-illat ovat televisio-ohjelmien ja elokuvien julkaisuina tuotantojen huipentuma. Seuraavien viikkojen katsojamäärien asettama trendi kertoo pitkälti, olivatko tuotannot onnistuneita vai eivät.

Insinöörityön kolmesta päävaiheesta jälkituotanto muistutti eniten pienen videoyrityksen projektin vastaavaa vaihetta, joskin pienemmässä mittakaavassa. Editointi eteni läpi projektin suunnitelman mukaisesti. Asiakkaaseen oltiin aktiivisesti yhteydessä, ja uusien videoversio oli usein sen nähtävillä, jotta se oli varmasti tietoinen tilaamansa tuotteen tilasta. Myös viime hetkellä ilmaantuneisiin korjausehdotuksiin reagoitiin nopeasti, vaikka kolme päivää ennen videon julkaisupäivää esille nousseet kuvausehdotukset jouduttiin tyrmäämään. Video ei päätenyt julkaistavaksi julkisesti internetiin, mikä oli asiakkaan kannalta harmi. Tämä johtui kuitenkin tuotantoryhmästä riippumattomista syistä, ja video julkaistiin asiakkaan haluamalla tavalla. Videon julkistamistilaisuus oli 19.12.2013 asiakkaan tiloissa. Mukana oli myös videossa esiintyvä sivistystoimen johtaja Sampo Suihko. Videosta saatiin pelkkiä kehuja läpi projektin. Tekstitettyjen versioiden tekemisessä kesti melko kauan, mutta ne tehtiin asiakkaan asettamassa aikamääreessä. Tekstitetyt versiot julkaistiin kesällä 2014, jolloin työ myös lopullisesti päättyi.

5 Yhteenveto

Insinöörityössä tehtiin perehdytysvideo asiakkaan tilauksen mukaisesti. Lopputuotteena syntyi digitaalinen videotallenne, joka mahdollistaa asiakkaalle uuden tavan perehdyttää Espoon sivistystoimen uusia työntekijöitä heidän tehtäviinsä. Lisäksi video tuo näkyvyyttä sivistystoimelle ja videossa näkyville yhteistyökumppaneille. Video mahdollistaa myös uusia markkinointikeinoja, ja se otettiin sisäiseen käyttöön tilaisuuksien avausvideoksi luomaan myönteistä kuvaa Espoosta.

Insinöörityössä perehdyttiin isojen ja pienien videotuotantojen toteutusmalleihin. Työssä selvitettiin, mitkä projektin vaiheet ratkaisevat hyvän videotuotannon toteutuksen. Lisäksi analysoitiin, miten eri tuotantotavat vaikuttavat videoprojektin työstämiseen ja lopputulokseen. Tuloksena selvisi, että esityö on tuotannon luonteesta riippumatta koko tuotantokaaren tärkein vaihe. Tuotantoa varten tehdyn suunnittelutyön määrän todettiin olevan usein suoraan verrannollinen lopputuotteen laatuun.

Projekti onnistui hyvin ja täytti asiakkaan toiveet. Videosta tuli juuri asiakkaan toiveiden mukainen, ja tuotanto saatiin päätökseen ennen asetettua määräaikaa. Projektin aikana haastetta loi hieman heikko esityö ja työryhmien hieman eritasoiset laatuodotukset videon suhteen. Tekninen työryhmä oppi projektin aikana paljon videotuotannossa huomioon otettavista asioista ja projektinhallinnasta. Ratkaisemattomia ongelmia videotuotannon aikana ei ilmennyt, ja projekti saatiin onnistuneesti päätökseen.

Lähteet

- 1 LUMIX Digital Single Lens Mirrorless Camera DMC-GH3. 2008. Verkkodokumentti. Panasonic. <<http://www.panasonic.com/uk/consumer/cameras-camcorders/lumix-g-compact-system-cameras/dmc-gh3.specs.html>>. Luettu 10.3.2015.
- 2 Kukkonen, Minna. 2013. Ekaluokkalaisille iPadit käyttöön. Verkkodokumentti. <<https://oppimisverkotvesille.wordpress.com/2013/11/14/ekaluokkalaisille-ipadit-kayttoon/>>. 14.11.2013. Luettu 10.3.2015.
- 3 Keränen, Vesa, Lamberg, Niko & Penttinen, Jukka. 2005. Digitaalinen media. Jyväskylä: Docendo Finland.
- 4 MacLeod, Kevin. 2015. Frequently Asked Questions. Verkkodokumentti. Incompetech. <<http://incompetech.com/music/royalty-free/faq.html>>. Luettu 13.3.2015.
- 5 Tekijänoikeus suojaa luovaa työtä. Verkkodokumentti. Gramex. <<http://www.gramex.fi/index.php?mid=213>>. Luettu 13.3.2015.
- 6 Kapulainen, Minna. 2014. Kuvauslupa. Verkkodokumentti. Mediakasvatusseura. <<http://www.mediakasvatus.fi/materiaali/kuvauslupa/>>. 14.7.2014. Luettu 13.3.2015.
- 7 The top 500 sites on the web. 2015. Verkkodokumentti. Alexa. <<http://www.alexa.com/topsites>>. Luettu 20.3.2015.
- 8 Video Formats. Verkkodokumentti. Shallowsky. <<https://library.rice.edu/services/dmc/guides/video/VideoFormatsGuide.pdf>>. Luettu 20.3.2015.
- 9 Kong, David. 2014. How Codecs Work – Tutorial. Verkkodokumentti. Vimeo. <<https://vimeo.com/104554788>>. 27.8.2014. Luettu 4.4.2015.
- 10 Lorenzo, Angelo. 2013. Understanding Premiere Pro's H.264 Export Encoding Settings. Verkkodokumentti. Fallen Empire. <<http://www.fallenempiredigital.com/blog/2013/05/06/understanding-premiere-pros-h-264-export-encoding-settings/>>. 6.5.2013. Luettu 4.4.2015.
- 11 Halonen, Noora. 2011. Asiakas pohjaiset videotuotantoprojektit. Insinööri työ. Metropolia Ammattikorkeakoulu.
- 12 Saksala, Elina. 2015. Tuottajan käsikirja. Helsinki: Like Kustannus.

- 13 Ranta, Pekka. 2002. Videon peruskurssi pv 3. Verkkodokumentti.
<<http://koti.mbnet.fi/pranta/vidper3.htm>>. Luettu 5.4.2015.
- 14 Kuvakoko. 2015. Verkkodokumentti. Internetix.
<[http://opinnot.internetix.fi/fi/muikku2materiaalit/muut/vapaasivistys/valokuvaus/v
alokuvailmai-
su/3_kuvan_rajaaaminen/01_kuvakoko?C:D=hNwY.hg2r&m:selres=hNwY.hg2r](http://opinnot.internetix.fi/fi/muikku2materiaalit/muut/vapaasivistys/valokuvaus/v
alokuvailmai-
su/3_kuvan_rajaaaminen/01_kuvakoko?C:D=hNwY.hg2r&m:selres=hNwY.hg2r)>.
Luettu 6.4.2015.

Käsikirjoitus

<p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Tässä sivistustoimen toimintaa parhaimmillaan: innostusta ja tekemisen riemua. Samalla elämän eväät karttuvat ja tulee hyvä olo.</p> <p>Me sivistustoimen seitsemän ja puoli tuhatta työntekijää tarjoamme <u>kaikille espoolaisille mahdollisuuksia</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - oppia, - kehittää itseään ja - ylläpitää omaa hyvinvointiaan. <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Espoon asukasmäärä kasvaa nopeasti. Syntyvät lapset ja maahanmuutto kasvattavat väestömäärää yli kolmella ja puolella tuhannella asukkaalla vuodessa. Samaan aikaan ikäihmisen määrä ja suhteellinen osuus kasvavat.</p> <p>Jotta voisimme tuottaa sellaisia palveluita kuin kaupunkilaiset tarvitsevat, suunnitella ja kehitämme toimintaamme <u>yhdessä aktiivisten ja osallistuvien asukkaiden</u> kanssa. Hallinnon rajoilla ei silloin ole merkitystä. Palveluita tuottavat kanssamme monet konserniyhteisömme, kumppanimme ja kolmannen sektorin toimijat.</p>	<p>VIDEON OTSIKKO:</p> <p>ELÄMÄNEVÄITÄ JA HYVINVOINTIA</p> <p>Lapset pelaavat sählyä, maali, lapset hurraavat</p> <p>Sampo</p> <p>Kulttuurineuvola: vauvoja</p> <p>Kulttuurineuvola, nukketeatteri, lapsia ja vanhempia</p>
---	--

<p>Kuvaa ja ääntä</p> <p>Oppiminen, liikunta, kulttuuri ja vapaa sivistystyö ovat tärkeitä itsessään. Tiedämme myös, että ne edistävät terveyttä ja hyvinvointia sekä lisäävät osallisuutta ja yhteisöllisyyttä.</p> <p>Sivistystoimen palvelut rakentavat vireää ja osaavaa kaupunkia. Ne ovat myös vetovoimatekijöitä, jotka vahvistavat Espoota kansainvälisesti tunnettuna tieteen, taiteen ja talouden innovaatioympäristönä.</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Hyvän elämän pohja luodaan lapsuudessa ja nuoruudessa. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyvinvoiva lapsi. Edistämme lasten tasapainoista kasvua, kehitystä ja oppimista ensimmäisistä päiväkotipäivistä lähtien kasvatuskumppanuudessa vanhempien kanssa. Päiväkodissa ohjelmaan mahtuu monenlaista hauskaa ja jännittävää:</p> <p>Lasten kommentti</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Jatkuva oppiminen ja vankka osaaminen ovat kaupungin menestyksen <u>kivijalka</u>. Oppiminen alkaa lapsena, jatkuu läpi aikuisiän ja ikäihmisenä. Tulevaisuudessa tarvittavia tietoja, taitoja ja valmiuksia opetellaan turvallisessa ja virikkeellisessä ympäristössä. Teemme työtä, jotta oppimistulokset olisivat erinomaisia, tarvittaessa oppimiseen saa tukea ja siirty-</p>	<p>Ulkoilutapahtuman jumppa</p> <p>Päiväkoti</p> <p>Päiväkotikuvaa</p> <p>Kommentti: Käyty eläinpaikoissa ja esityksissä</p> <p>Koulu: esim. aamupiiri</p> <p>Koulukuvaa, esim. tietojen etsimistä puhelimilla</p>
--	--

<p>minen kouluasteelta toiselle ja työelämään kävisi sujuvasti. Tänään oppiminen näyttää aivan erilaiselta kuin vielä muutama vuosi sitten:</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Aikuisille tarjoamme mahdollisuuksia ylläpitää osaamistaan sekä pysyä pitkään vireänä. Espoolainen osaaminen on huipputasoa niin valtakunnallisesti kuin kansainvälisesti. Espoon kansainväliset ja kielitaitoiset kuntalaiset rikastuttavat kaupunkiamme.</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Tapahtumat, kulttuuri- ja liikuntapalvelut, kirjastot sekä nuorisotoiminta on helppo saavuttaa. Ne tukevat asukkaiden hyvinvointia sekä ehkäisevät yksinäisyyttä ja syrjään jäämistä.</p> <p>Kirjaston asiakkaan kommentti</p> <p>Kuvaa/ääntä (huom! riittävän pitkästi)</p> <p>Kulttuuriverkostomme muodostuu kansainvälisen tason huipputaiteesta ja alueiden omaleimaisesta lähikulttuurista. Kuntalaisille on tarjolla taide- ja kulttuurikasvatusta, omaehtoista tekemistä ja harras-</p>	<p>Esim. robotin rakentamista</p> <p>Kudonta-asema: kangaspuiden paukutusta</p> <p>Kudontakuva</p> <p>Kirjasto</p> <p>Kirjastokuva, esim. lainausta</p> <p>Kommentti: Täällä on niin kiva käydä, kuin iso olohuone.</p> <p>Sinfonietta musiikki</p> <p>Sinfoniettakuva</p>
---	--

<p>tusmahdollisuuksia, ja ammattimaisesti tuotettuja rikastuttavia elämyksiä.</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Kasvatamme lapsia ja nuoria liikkumiseen, kannustamme työikäisen väestön liikunnallista elämäntapaa ja tuemme ikäihmisten omatoimisuuden säilyttämistä.</p> <p>Turvallinen ja hoidettu ympäristö innostaa oppimaan ja liikkumaan. Luonto on tasavertainen hyvinvoinnin lähde. Monipuolisille ulkoilu- ja lähiliikuntapaikoille pääsee usein suoraan kotiovelta.</p> <p>Luomme edellytyksiä myös huippu-urheilulle. Se tuottaa , rakentaa myönteistä Espoo-mielikuvaa ja huippu-urheilun esikuvat innostavat kuntalaisiakin liikkeelle.</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Oma identiteetti ja yhteenkuuluvaisuuden tunne vahvistuvat, kun tunnemme kaupunkimme historian. Kaksikielisyys on osa espooista perinnettä ja nykypäivää. Tarjoamme helposti saavutettavia palveluita molemmilla kotimaisilla kielillä kaikilla kaupungin suuralueilla. Museoissa kävijä voi matkata kivikaudelta aina avaruusajan arkkitehtuuriin.</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Monikulttuurisuus on arvokas osa espoo-</p>	<p>Skeitti</p> <p>+ Uimahallikuvaa</p> <p>Museokuvaa: WeeGee, liput, sisälle KAMUun</p> <p>Kaupunginmuseo: tuhat tarinaa Espoosta</p> <p>esim. ruukunsirpaleet, mammutinhammas</p> <p>Futuro-talo</p>
---	---

<p>laista arkea. Otamme monimuotoisuuden huomioon kun järjestämme palveluita ja kehitämme henkilöstömme osaamista. Sivistyspalvelut kiinnittävät espoolaiset osaksi yhteisöä ja yhteiskuntaa.</p> <p>Tarjoamme kaupunkilaisille mahdollisuuksia kohtaamisiin ja yhdessä tekemiseen, osallistumiseen ja vaikuttamiseen. Espoolaiset osallistuvatkin ahkerasti järjestö-, seura- ja yhdistystoimintaan.</p> <p>Harrastajan kommentti (ruotsiksi)</p> <p>Kuvaa/ääntä</p> <p>Haluamme olla edelläkävijöitä sivistyspalveluiden kehittämisessä, niin että asukkaiden arki sujuu entistä paremmin. Toimimme tarkoituksenmukaisissa ja monikäyttöisissä tiloissa, ja hyödynnämme sähköisiä palveluita ja teknologiaa. Tarvittaessa viemme palvelut asiakkaamme luokse.</p> <p>Johtamisessa otamme huomioon sekä kuntalaisten palvelutarpeet että henkilöstön hyvinvoinnin. Toiminnallamme on selkeät tavoitteet. Seuraamme muutoksia toimintaympäristössä ja kokeilemme rohkeasti uusia toimintatapoja. Osaava henkilöstö, kehittää jatkuvasti toimintaa.</p> <p>Museon työntekijän kommentti</p> <p>Kuvaa ja ääntä</p>	<p>Kieliryhmä kirjastosta</p> <p>Harrastajan kommentti: Harrastan teatteria...</p> <p>esim. opettaja neuvoo oppilaita käyttämään ipadeja</p> <p>esim. oppilaat kuvaavat ipadeilla</p> <p>Sampo</p>
---	---

<p>Kansallisissa ja kansainvälisissä verkostoissa jaamme kokemuksia ja opimme uutta. Kaikessa toiminnassa noudatamme kestävän kehityksen periaatteita.</p> <p>Sivistystoimi on aktiivisen Espoon sykkivä sydän. Tärkein voimavaramme on aktiivinen espoolainen.</p> <p>Loppukuva: lätkäjunnut hurraavat</p>	<p>Museon työntekijän kommentti kehittämisestä: dynaaminen, innostava työyhteisö</p> <p>Lätkäjunnut</p>
---	---